

[Korsgaard.]

Baggrunden for dette Ønske om Nedsættelser af de direkte Skatter den, at man tror at gøre noget samfundsnyttigt derved. Den mere sekundære Side er den, at man vil hjælpe enkelte Individier, som man mener er beskattet for højt. Men det, der altsaa efter min Mening maa være den egentlige Begrundelse for en Skatnedsættelse som den foreslaaede, er, at *Samfundet som saadant* er bedre tjent med en lavere Skat end med en højere, og det, der da ligger bag ved de Anskuelser, der gaar i Retning af, at Samfundet som saadant er tjent med en Nedsættelse af Formueskatten, er dette, at man mener, at Formueskatten er blevet saa høj, at Opsparingstendensen er blevet mindre, end den burde være.

Nu hørte vi jo i Gaar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sige, at netop dette, at man tog fra Folk, vilde opildne dem til snart at fylde det i Kassen igen, som Staten havde taget ud af den. Det er jo nu meget kønt tænkt om Folk, at de skulde være saa naive; jeg tror imidlertid, at Livets Virkelighed vil vise et helt andet Resultat. Faktum er, at vort Land er meget kapitalfattigt, og Faktum er efter min Mening, at det rent erhvervsmæssig set er saare lykkeligt, at Kapitaldannelse finder Sted i saa høj Grad som muligt, og et Led i Bestræbelserne herfor mener jeg afgjort det maa være, at Formueskatten nedsættes.

Angaaende Lovforslagets Form er der jo blevet udtalt, at det sproglig set er uheldigt, og man har antydnet, at vor — maaske — Førstemand paa det danske Sprogs Omraade, Professor Vilhelm Andersen, har udtalt, at han ikke forstod Meningen. Jeg gad vide, om den højtærede Professor overhovedet vilde forstaa en eneste af de Skatteloves Paragraffer, vi har i Øjeblikket — det nærer jeg stor Tvivl om. At forstaa Sprog er jo noget for sig, og at forstaa Skatteloves Teknik er ikke klarer med, at man behersker Sproget. Det forudsætter, at man til en vis Grad er trængt ind i en Mængde forskellige Forhold, som ligger bag. Derfor forekommer det mig altsaa højst forunderligt, at man vil fremhæve Professor Vilhelm Andersens Karakteristik af Lovforslagets Udformning som afgørende for, om det er let forstaaeligt eller ikke. Selv om Professor Vilhelm Andersens Dom altsaa for mig ikke kan være afgørende, maa jeg erkende, at Lovforslaget ikke er helt let forstaaeligt, men paa den anden Side maa jeg hævde, at naar man blot faar lidt i Retning af en Pegepind, en lille Forklaring, er Lovforslaget ikke vanskeligt at

forstaa. Naar man i øvrigt stiller sig paa det Hovedstandpunkt, at de, der har en ringe Indtægt af deres Formue, skal lettes mest, men at ogsaa de, der dog har en ret anseelig Afkastning af Formuen, skal lettes noget, saa maa jeg hævde, at Lovforslagets Udformning ikke er saa ilde. Jeg kunde endda være tilbøjelig til at mene, at det ikke er helt fri for en vis Genialitet. Det Princip, som ligger til Grund for den Del af Lovforslaget, der omhandler den personlige Formueskat, er jo en Tilstræbelse af, at Formueskatten ikke skal belaste den paa-gældende mere, end en forhøjet Indkomstskat vilde, hvis man indenfor Indkomstbeskatningen beskattede Formueindtægten to Gange. Dette kan vel nok siges at være en ny Form for Kildeartsbeskatning, en Form, der vel nok administrationsmæssigt vil faa ikke helt faa Vanskeligheder. Men da de, der har Formue, og for hvem Formuebeskatningen betyder noget nærværdigt, dog, naar alt kommer til alt, ikke er saa særdeles mange, tror jeg nu ikke, man skal tage alt for meget Hensyn til de administrative Vanskeligheder, Lovforslaget kan give Anledning til. Det Princip, man har tilstræbt, er altsaa det, jeg tidligere har angivet. Men da det Antal Millioner, man kan anvende, er begrænset, har man maattet indsætte den Bestemmelse, at Formuebeskatningen i intet Tilfælde maa nedsættes til mere end det halve. Princippet er altsaa ikke gennemført helt ud af den simple Grund, at man ikke har haft Penge dertil. Men selv om det ikke er det, tror jeg dog, man har Lov til at sige, at Lovforslaget, som det er udformet, saa nogenlunde betyder, at for alle de Formuer, der er anbragt i Landbrug eller Skovbrug, nedsættes Formueskatten til det halve, altsaa med den højeste Procent, den overhovedet efter Lovforslagets Indhold maa nedsættes med. Men ogsaa andre Formueejere vil faa en Nedsættelse, Eksempler herpaa er jo nævnt af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg.

Som allerede nævnt, har mit Parti den Opfattelse, at vi ingenlunde kunde føle os tilfredse med Lovforslaget, hvis det kun lettede Formueskatten for dem, der havde anbragt deres Penge saaledes, at Afkastningen blev ringe, og det maa da ogsaa anerkendes, at Lovforslaget, som det foreligger, selv om det ikke tilfredsstiller os, idet vi havde ønsket en generel Nedsættelse, dog i mange Tilfælde giver en ikke helt upaaagtelig Nedsættelse af Formueskatten ogsaa for Formueejere, som har en nogenlunde god Indtægt af deres Formue. Jeg maa altsaa hævde, at er end Forslaget, der vedrører den